

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Sitiens felle, & Aceto potatur. 69

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

*Non enim mortuus
ante quam iuste
frangerent ejus
crura.*

*Et nos quidem iuste,
hic autem nihil
mali fecit.*

*Chrysol. serm. 61.
tunc rapuit paradi-
sum, quando latro-
cini sui penas est
appensus ut solveret.
Erant in Christo
thesauri omnes
absconditi.
Cum tenebra facta
fuerunt per univer-
sam terram.*

*Multi enim ex eo,
quod hujus exem-
plo penitentiam ad
mortem usque
differunt, misere
percut.*

*Vva eorum, vva
felle, & botri
amarissimi.*

*Animarum ju-
menta corpora sunt,
unde Hieron. Asel-
luni suum vocabat.*

Dei absolutus in foro
Statim ac damnatus in suo,
Cruci firmius adhærens mente, quam corpore,
Ex ea non nisi iuste pulsus abcessit.

Peregrino Regi

Ad angustias redactio misericors,
Beneficiis eum adortus,

Ad Regni sui deditioem coegit.

Ne tum quidem immemor artis iuræ,

Cum propter illam periret,

Mutavit furti materiem furacitate retenta,

Viatori Deo non profuit

Diffimulasse nuditate thesauros;

Exeuntem de Mundo in aërem usque sequutus

Adhæsit lateri,

Et festinate noctis opportunitate usus,

Quando jam non poterat manu,

Furatus est habitu.

Turbatum Cœlum est,

Cum jam violenti raperent illud;

Gazis suis timuit trepidum,

Cum eas cerneret furtibus patuisse.

Iterum Viator, te moneo, latroni plus æquò ne fide;

Plures hic pie moriendo, quam impie vivendo

Peremit.

ELOGIUM LXIX.

SITIENS FELLE, ET ACETO
POTATUR.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Joan. 19.

Præter fel, & Acetum

Quid propinet sitientibus Mundus non habet,

Ingens tamen fortuna hominum,

Quod expertus id Jesus est,

Huic quoque consulturus incommodo,

Aperiet in latere fontem,

Ex quo mox bibant Nobiles animæ,

Et earum jumenta.

In meridie Charitatis suæ

Circa

Circa horam sextam

Fatigatus iterum ex itinere Christus sitit.

Qui tamen stagnantes illi in corde aquas attendat

Suis discet illum quoque sitire, non sibi

Tantalus alter in ærurnarum Oceano

Avidus earundem,

Amanissimus fellis nostri

Illud vel moriens spongia colligit

In delicias sitis suæ.

Opportunitatem condiendi amaritudines suas

Mundus non negligit.

Dulcissimo illas admovent gutturi,

Sperans, quæ pisci Fastino inest,

Dei filio non defuturam Virtutem,

Ut ad ejus os ubi venerit,

Ponat, nostri quoque maris unda, falsedinem.

Suxit Spongia liquidas voluptates in fonte;

Relicta ibi acrimonia

Factum amabile Acetum est,

Dedicavit ille, non bibit acidissimam potionem,

Servaturus illam hominibus,

Quos dulcedine depravatos

Amara corrigunt.

Quia iræ Patris in illam transferant,

Sua & ipse cruciatus in flamma

Ad aquas, quæ super Cælos sunt, anhelavit,

Hinc est quod oblatam è tellure potionem

Bibere noluit,

Qui sciret non esse inde medicabilem

Sitim suam,

Potatorem, mi Jesu,

Te iterum Judæi si dixerint,

Quâ dilues excusatione calumniam?

Paucas intra horas calicem exhausti,

Quem à Patre plenum acceperas.

Sed nimirum

Te de genere Dipsadum serpens momordit,

Qui quos affecerit,

Vel si illis flumina de ventre fluxerint,

Siti necat.

*Erat enim, & nunc
hora quasi sexta non
minus, quam cum
fatigatus ex itinere
sedebat sic supra
fontem.*

*Ex Plin. in hujus
piscis gutture, maris
unda dulcescit, unde
ad illum alii con-
fluunt pisces.*

*Amarus stomachus
mirificeroboratur.*

*In me transferunt ira
tua. Psal. 87.*

Vt olim dices Epulo.

*Quare cum gustas-
ses, noluit bibere.*

*Matth. II. venit fi-
lius hominis mandu-
cans, & bibens, &
dicunt, Ecce homo
vorax, & potator
vini.*

*Calix de quo dice-
bat, transeat à me.*

*Lucan. in pharsalia,
in medijs sitiebant
Dipsades undæ.*